

ZBIÓR
ARTYKUŁÓW NAUKOWYCH

ECONOMY. ZARZĄDZANIE.
EAST EUROPEAN CONFERENCE

Łódź (PL)

29.06.2017-30.06.2017

U.D.C. 330+339.138+658+657+336.71+339+ 340+347+342 +082

B.B.C. 94

Z 40

Wydawca: Sp. z o.o. «Diamond trading tour»

Druk i oprawa: Sp. z o.o. «Diamond trading tour»

Adres wydawcy i redakcji: 00-728 Warszawa, ul. S. Kierbedzia, 4 lok.103

e-mail: info@conferenc.pl

Zbiór artykułów naukowych.

Z 40 Zbiór artykułów naukowych. Konferencji Międzynarodowej Naukowo-Praktycznej " Economy. Zarządzanie East European Conference " (29.06.2017-30.06.2017) - Warszawa: Wydawca: Sp. z o.o. «Diamond trading tour», 2017.
- 24 str.

ISBN: 978-83-65608-65-9

Wszelkie prawa zastrzeżone. Powielanie i kopiowanie materiałów bez zgody autora jest zakazane. Wszelkie prawa do materiałów konferencji należą do ich autorów. Pisownia oryginalna jest zachowana. Wszelkie prawa do materiałów w formie elektronicznej opublikowanych w zbiorach należą Sp. z o.o. «Diamond trading tour». Obowiązkowym jest odniesienie do zbioru.

nakład: 50 egz.

"Diamond trading tour" © Warszawa 2017

ISBN: 978-83-65608-65-9

WSPÓŁORGANIZATORZY:

*International research group (Belarus, Poland, Russia, Serbia, Ukraine)
Virtual Training Centre „Pedagog of the 21st Century”
Global Management Journal*

KOMITET ORGANIZACYJNY:

W. Okulicz-Kozaryn (Przewodniczący), Dr. Hab, MBA, profesor, Akademia im. Jana Długosza w Częstochowie, Polska;
A. Murza (Zastępca Przewodniczącego), MBA, Ukraina;
A. Горухов, к.т.н., доцент, Юго-Западный государственный университет, Россия;
A. Kasprzyk, PhD, PWSZ im. prof. S.Tarnowskiego w Tarnobrzegu, Polska;
A. Malovychko, PhD, EU Business University, Berlin – London – Paris - Poznań, EU;
L. Nechaeva, PhD, Instytut PNPУ im. K.D. Ushinskogo, Ukraina;
М. Ордынская, профессор, Южный федеральный университет, Россия;
S. Seregina, independent trainer and consultant, Netherlands;
A. Tsimayeu, PhD, associate Professor, Belarusian State Agricultural Academy, Belarus.

KOMITET NAUKOWY:

W. Okulicz-Kozaryn (Przewodniczący), Dr. Hab, MBA, profesor, Akademia im. Jana Długosza w Częstochowie, Polska;
С. Беленцов, д.п.н., профессор, Юго-Западный государственный университет, Россия;
Z. Čekerevac, Dr., full professor, „Union - Nikola Tesla” University Belgrade, Serbia;
Р. Латыпов, д.т.н., профессор, Московский государственный машиностроительный университет (МАМИ), Россия;
И. Лемешевский, д.э.н., профессор, Белорусский государственный университет, Беларусь;
Е. Чекунова, д.п.н., профессор, Южно-Российский институт-филиал Российской академии народного хозяйства и государственной службы.
Redaktor naukowy:
M. Sych, dr, Akademia im. Jana Długosza w Częstochowie, Polska.

SPIS/СОДЕРЖАНИЕ

**ПЕРСПЕКТИВЫ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ ОБЛАЧНЫХ ТЕХНОЛОГИЙ
В СИСТЕМАХ ГОСУДАРСТВЕННОГО УПРАВЛЕНИЯ**

Лукьянова В.А., Петров К.Э. 5

**МАРКЕТИНГОВА СТРАТЕГІЯ ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ
НА РИНКУ ОСВІТНІХ ПРОДУКТІВ ТА ПОСЛУГ**

Васюк І.І. 9

**МЕТА ОБЛІКОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ
ПІДПРИЄМСТВОМ**

Мельянкova Л.В., Гольопа О.П. 12

**THE IMPACT OF INTERNATIONAL MIGRATION ON THE LABOR
MARKET IN UKRAINE**

Korovina V. 15

ОСОБЛИВОСТІ ОСВІТИ ЯК СУСПІЛЬНОГО БЛАГА

Чекаловська Г. З. 20

**DWA ŹRÓDŁA MOTYWACJI WEWNĘTRZNEJ WŚRÓD
ADMINISTRATYWISTÓW**

Brzęczek I., Sobota E. 23

ПЕРСПЕКТИВЫ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ ОБЛАЧНЫХ ТЕХНОЛОГИЙ В СИСТЕМАХ ГОСУДАРСТВЕННОГО УПРАВЛЕНИЯ

Лукьянова В.А.

доцент, кандидат педагогических наук
Харьковский национальный университет радиоэлектроники

Петров К.Э.

профессор, доктор технических наук Харьковский национальный университет радиоэлектроники

Ключевые слова: облачные технологии, государственные сервисы, информационные технологии, Интернет.

Keywords: cloud technologies, state services, information technologies, Internet.

Глобальный тренд развития информатизации структур государственного управления заключается в переводе значительной части информационной инфраструктуры в облако (cloud). Это позволяет уменьшить значительную часть капитальных вложений переориентировав их в операционные расходы, сократить затраты и ускорить цикл реализации новых решений.

Стимулом к распространению облачных технологий в госсекторе являются такие факторы, как стратегия развития сервисов электронного правительства; законодательные инициативы в области персональных данных; рост требований к оперативности работы госучреждений и увеличения количества государственных услуг, к которым граждане имеют доступ в электронном виде.

В том, что облачные технологии необходимы для создания структур эффективного государственного управ-

ления уже не вызывает сомнений. Однако чиновники часто не торопятся их внедрять.

Во-первых, государственные чиновники не знают какие сервисы, службы и данные переместить в облако, а которые оставить у себя на локальных серверах.

Во-вторых, при переходе к облачным технологиям, у руководства возникают естественные сомнения в их надёжности, безопасности и соответствии таких технологий действующему законодательству.

В-третьих, известна бюрократическая привычка не делиться «собственными» данными с другими пользователями.

Перенесение электронного информационного взаимодействия в облако даёт возможность привлекать к ней широкий круг пользователей с относительно небольшими материальными затратами. При этом отсутствие кон-

такта с чиновником повышает эффективность и прозрачность взаимодействия государства с гражданами, снижает вероятность коррупции, а Интернет-технологии обеспечивают более высокую эффективность и оперативность соответствующего документооборота.

Облачные технологии – это парадигма, которая предусматривает удалённую обработку и хранение данных [1]. Эти технологии предоставляет пользователям сети Интернет доступ к компьютерным ресурсам сервера и использованию программного обеспечения как онлайн-сервиса. Концепция облачных технологий заключается в распределённой обработке данных, где приложения, компьютерные ресурсы и мощности предоставляются пользователю как Интернет-сервис. Под облаком понимают центр обработки данных с собственной инфраструктурой. Главным преимуществом использования облачных технологий является отделение сложной инфраструктуры от конечных пользователей, что обеспечивает доступность информации и средств ее обработки (программного обеспечения).

Существуют три уровня (модели обслуживания) облачных сервисов.

1. Программное обеспечение как услуга (SaaS). Исходя из модели SaaS пользователю предоставляется аппаратная инфраструктура и программное обеспечение. Также разработчик обеспечивает взаимодействие с пользователем через интерфейсный портал.

2. Платформа – как сервис (PaaS). PaaS в облаке определяется как набор программных продуктов и средств разработки, которые размещены на инфраструктуре провайдера.

3. Инфраструктура как услуга (IaaS). IaaS представляет собой виртуальный сервер для запуска, установки, доступа, настройки своих виртуальных серверов и систем хранения. IaaS позволяет клиенту платить именно за столько мощностей, сколько ему необходимо.

Выделяют три модели развёртывания облачных сервисов:

- частное облако (private cloud) – это облачная инфраструктура, которая предназначена для использования исключительно одной организацией, которая включает несколько пользователей (например, подразделений);
- публичное облако (public cloud) – это облачная инфраструктура, которая предназначена для свободного использования в целом;
- гибридное облако (hybrid cloud) – это облачная инфраструктура, которая состоит из двух или более разных облачных инфраструктур (частных, общественных или публичных), которые остаются уникальными сущностями, но соединении между собой стандартизованными или частными технологиями, которые делают возможной переносимость данных и прикладных программ [1].

Выделяют следующие преимущества облачных технологий:

- снижение расходов на первичном этапе развёртывания IT-инфраструктуры за счёт использования облачных сервисов;
- доступность необходимых сервисов и приложений из любой точки мира при условии доступа к сети Интернет;
- планирование расходов на информационные технологии и снижения расходов на обслуживающий персонал, причём расходы непосредственно зависят от частоты и объёма используемых ресурсов;
- динамически масштабируемая IT-инфраструктура.

Однако есть и недостатки:

- зависимость от доступа к сети Интернет;
- размещение всей информации, в том числе и конфиденциальной, на стороне поставщика услуги;
- адаптация существующих программных систем госучреждений к использованию в облаке.

Облачные технологии должны быть особенно ценны для государств, которые имеют дефицит бюджета и не считают целесообразным выделять средства на закупку оборудования и программного обеспечения для развёртывания собственной IT-инфраструктуры.

Использование облачных технологий позволит государству полностью отказаться от капитальных инвестиций в строительство собственных дата-центров и покупку дорогого серверного оборудования.

Вопрос переноса государственных сервисов в облако, на сегодня является

одной из наиболее актуальных проблем в сфере использования информационных технологий государством. Переход государственных учреждений к использованию облачных сервисов даст государству ряд преимуществ, однако, кроме известных всем причин, основным препятствием служит вопрос информационной безопасности и защиты информации.

Лидерами по использованию облачных, в том числе и частных облачных технологий в правительственных программах, являются США, страны Евросоюза, Великобритания, Япония, Австралия. Частные облака выбирают госструктуры, которым нужен повышенный уровень безопасности данных. На базе частных облачных технологий создается большая часть систем электронного взаимодействия государства и граждан.

По прогнозам Market Research Media к 2020 г. расходы мировых правительств на облачные технологии достигнут \$118 млрд. (при среднегодовых темпах роста 6,7%). Облачные сервисы становятся важной частью правительственных стратегий развития информационных технологий. Так, в США федеральные ведомства тратят на облачные технологии более 5% IT-бюджета. Более 70% затрат приходится на частные облака. В стране существует единая модель сертификации провайдеров облачных технологий в государственном секторе – FedRAMP. По пути стандартизации идут также Великобритания, ряд стран Евросоюза и Сингапур [2].

Верховная Рада Украины намеревается законодательно закрепить порядок использования систем облачных вычислений государственными органами власти. Законопроект №4302 направлен на создание условий внедрения новых технологий, в частности при обработке информации (кроме информации, которая в установленном порядке отнесена к государственной тайне), которой оперируют органы государственной власти, другие государственные структуры и органы местного самоуправления. Этот законопроект должны были принять еще в середине марта 2017 года. Но он пока не принят и по сей день.

Проектом предусматривается сформировать предпосылки для дальнейшего развития платформ информационно-коммуникационных технологий в разных сферах общественной жизни, в первую очередь в сферах государственного управления, образования и науки [3].

Можно утверждать, что облачные технологии являются одной из основных технологических баз для современной эффективной организации электронного информационного взаимодействия государственных органов и, в частности, реализации системы электронного управления.

Таким образом, государственным структурам необходимо решить множество задач:

- как сделать государственное управление эффективнее;

- как построить взаимодействие с населением страны;
- как обеспечить прозрачность государственных структур и обеспечить доступ к разным сферам деятельности той или другой структуры;
- как обеспечить государственных служащих необходимым инструментарием для эффективной работы.

В этой связи интерес к облачным технологиям как к средству для решения всех этих задач очень большой. Продвижение облачной модели в государственных ведомствах свидетельствует о том, что государство заинтересовано в ее использовании. Создание национальной облачной инфраструктуры требует унификации государственных бизнес-процессов, которые являются важным шагом на пути создания электронного правительства.

Литература

1. Риз Дж. Облачные вычисления / Дж. Риз. – С.- Пб.: БХВ-Петербург, 2011. – 288 с.
2. Облачные сервисы в органах власти [Электронный ресурс] // Исследование аналитического центра Tadvise. – 2016. – Режим доступа: <https://myoffice.ru/wp-content/uploads/2016/11/Research-TAdviser-NewCloudTech-SaaS-in-Russia.pdf>.
3. Проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо обробки інформації в системах хмарних обчислень [Електронний ресурс] // Офіційний портал Верховної Ради України – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=58527.

МАРКЕТИНГОВА СТРАТЕГІЯ ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ НА РИНКУ ОСВІТНІХ ПРОДУКТІВ ТА ПОСЛУГ

Васюк І.І.

студентка 5 курсу факультету політико-інформаційного менеджменту спеціальності «Документознавство та інформаційна діяльність» Національного університету «Острозька академія»

У статті розглядається комплекс маркетингових заходів, які допомагають підвищити стійкість і конкурентоспроможність ВНЗ на ринку освітніх продуктів та послуг. Визначено головну мету, зміст і спрямованість маркетингової стратегії ВНЗ.

Ключові слова: маркетинг ВНЗ, маркетинг освітніх послуг, маркетингова стратегія.

Постановка проблеми. Загострення конкурентної боротьби між вищими навчальними закладами змушує їх шукати нові способи підвищення привабливості власних пропозицій на ринку освітніх продуктів та послуг, звертаючись до ринкових технологій, які ґрунтуються на концепції маркетингу. Застосування маркетингових підходів в управлінні вищим навчальним закладом дає можливість якнайкраще задіяти потенціал освітнього закладу для досягнення цілей, які він ставить перед собою. Тому тема розробки та впровадження маркетингової стратегії ВНЗ є актуальною на сьогоднішній день та потребує аналізу.

Основні результати дослідження. Маркетинг – це діяльність, спрямована на створення попиту та досягнення цілей підприємства через максимальне задоволення потреб споживачів [4]. Говорячи про маркетинг освіт-

ніх послуг, варто підкреслити особливості його практичного застосування, оскільки основні теоретичні засади освітнього маркетингу відрізняються від маркетингу на будь-якому іншому ринку товарів або послуг. Відмінність концепції маркетингу в системі вищої освіти полягає також в особливостях визначень і варіантах адаптації основних понять, цілей, функцій і принципів маркетингової діяльності щодо освітніх товарів та послуг.

У визначенні концепції маркетингу ВНЗ немає одностайності серед спеціалістів маркетингологів, тому і стратегії маркетингу в системі вищої освіти дуже відмінні за описами структури, змісту маркетингових дій і підходів. З іншого боку, успішний, перевірений на практиці план маркетингових дій ВНЗ сприятиме формуванню оптимальної концепції його маркетингової стратегії.

На основі аналізу наукових джерел термін «стратегія» ми вживатимемо у такому значенні: «Стратегія – це інтегрована модель дій, призначених для досягнення цілей підприємства. Змістом стратегії є набір правил щодо ухвалення рішень, що використовується для визначення основних напрямів діяльності» [5].

Задля того, щоб розробити маркетингову стратегію ВНЗ необхідно здійснити аналіз ринкових можливостей освітнього закладу, що дозволить визначити асортимент продуктів та послуг, який за своїми параметрами відповідав би попиту і вимогам суб'єктів ринку освітніх послуг.

Маркетингову стратегію ВНЗ викладають у стратегічному (перспективному) плані розвитку. Стратегічний план є найважливішим і обов'язковим документом у діяльності ВНЗ, механізмом запуску, функціонування та контролю ефективності всієї системи маркетингу.

Стратегічний план ВНЗ містить:

- визначення місії і стратегічної політики ВНЗ, коротко сформульовані тривалі програмні цілі й специфічні завдання;
- перелік напрямів діяльності: основних, що забезпечують, та інноваційних;
- оцінку сильних і слабких сторін діяльності ВНЗ на відповідному сегменті ринку освітніх послуг із виявленням конкурентних позицій;
- характеристики зовнішнього середовища, опис цільової аудиторії, перелік основних вимог замовників освітніх послуг;

- формулювання маркетингової стратегії;
- визначення основних і додаткових фінансових ресурсів;
- завдання ефективної взаємодії ВНЗ із суб'єктами ринку і забезпечення конкурентоспроможності [2].

Формулювання маркетингової стратегії ВНЗ містить опис маркетингового комплексу «Маркетинг-мікс» (Marketing Mix), що, за визначенням Ф. Котлера, є сукупністю маркетингових інструментів, які використовуються компанією для розв'язання маркетингових завдань на цільовому ринку» [4].

Досягнення маркетингових цілей, що забезпечують зростання і вдосконалення будь-якої організації, має три основні джерела: люди, організаційні системи і матеріальні ресурси. Маркетингова стратегія ВНЗ має враховувати і розвивати ці джерела. Організація та реалізація маркетингової стратегії належить до виробничої функції і здійснюється у ході управлінської діяльності менеджменту ВНЗ. Менеджмент організовує маркетингову діяльність і, керуючись маркетинговою стратегією, реалізує компоненти та функції управління вищим навчальним закладом. У свою чергу, персонал, що управляє ВНЗ, зобов'язаний регулярно, оперативної й уміло налаштовуватися на умови зовнішнього середовища, які швидко змінюються. Регулярний моніторинг виконання стратегічного плану, оцінка результативності його виконання, своєчасне коригування за результа-

тами моніторингу – запорука успішності організації та реалізації маркетингової діяльності ВНЗ та його конкурентоспроможності на ринку освітніх послуг.

Висновки. Маркетингова стратегія ВНЗ – це тактика взаємодії споживачів і виробників освітніх послуг в умовах ринку, вільного вибору пріоритетів та дій з обох сторін. Кінцевий результат маркетингової діяльності – це забезпечення рентабельності через найбільш ефективно задоволення потреб: особи – в освіті, навчального закладу – у розвитку і добробуті співробітників, фірм – у зростанні кадрового потенціалу, суспільства – в розширеному відтворенні інтелектуального потенціалу. Отже, використання стратегії маркетингу в сфері вищої освіти особливо важливе на сьогоднішній день, оскільки інтелектуальний потенціал стає вирішальним чинником збільшення національного багатства країни.

Література:

1. Дубровка, О. В. Система маркетингу в державному управлінні вищою освітою України [Текст]: дис. канд. наук з держ. управління : 25.00.02// О. В. Дубровка. – Національна академія державного управління при Президентові України. – К., 2005. – 206 с.
2. Оболенська, Т. Є. Маркетинг у сфері освітніх послуг [Текст]: дис. д-ра екон. наук: 08.06.02// Т. Є. Оболенська. – Харківський державний економічний університет. – Харків, 2002. – 348 с.
3. Дмитриев, В. Ю. Инновационная модель организации деятельности высших учебных заведений с применением инструментов рыночного механизма [Текст]/ В. Ю. Дмитриев // Теоретичні і практичні аспекти економіки та інтелектуальної власності: зб. наук. праць. – Маріуполь: ПДТУ. – 2008. – С. 158–161.
4. Котлер Ф. Маркетинг менеджмент. Экспресскурс [Текст]/ Ф. Котлер// пер. с англ.; под ред. С. Г. Божук. – 2-е изд. – СПб.: Питер, 2006. – 464 с.
5. Стратегия – понятия и определения. Классификация стратегий [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.stplan.ru/articles/theory/strategy.htm> (14.10.2012).

МЕТА ОБЛІКОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Мельянюкова Л.В.

к.е.н., доцент Національний університет біоресурсів та природокористування України

Гольопа О.П.,

бакалавр

Ключові слова: інформація, управління, підприємство, релевантність,

Keywords: administrative account, stages of development, pre-condition, history.

Інформація – невід’ємна частина системи управління. Будь-яка система обліку потрібна для отримання певного об’єму інформації в тій чи іншій формі. Керівництво підприємства зацікавлене в своєчасних, коротких і зрозумілих звітах про вартість вкладень, динаміку загальних фінансових показників діяльності підприємства, випуск продукції, поточні суми активів, прибутку. Менеджери, крім майже всього вище перерахованого, потребують інформації, здатної допомогти їм в ухваленні рішень, контролі за ефективністю процесами відтворення в ході і регулюванні управлінської діяльності. До такої інформації, наприклад, можна віднести ціни продажу, витрати на виробництво, якість випуску продукції, попит, рентабельність кожного виду товарів, що випускаються підприємством.

Аналізована проблема неодноразово висвітлювалась провідними вітчизняними вченими С.Ф. Головом,

М.Я. Дем’яненко, Г.Г. Кірейцевим, М.М. Коцупатрим, В.Г. Лінником, В.Б. Моссаковським, М.Ф. Огійчуком, В.М. Пархоменко, Л.К. Суком, В.В. Сопко тощо.

Дослідниками визначено, що бухгалтерський облік є засобом самопізнання економічної системи [3], ступінь якого пропорційний мірі осмислення прийомів і методів бухгалтерського обліку та рівню контролю за методами обробки інформації. Забезпечення відповідності бухгалтерського обліку новим вимогам економічної системи є об’єктивним законом його розвитку.

Метою дослідження є з’ясування суті інформації що використовується для управління, джерела її надходження та формування.

З точки зору управління, система обліку в цілому виконує завдання впорядкування вхідної та вихідної інформації. Складність структури системи визначається більшою мірою не її змістом, а підходом, на базі якого вона

формується. Тому бухгалтерський облік як система може бути поданий, побудований і формалізований порізному, адже завдання обліку щоразу визначається певним аспектом.

Аспекти проблеми формування облікової інформації для управління насамперед визначаються дослідниками [2] в рамках системи законодавчого регулювання бухгалтерського обліку і залежать від рівня, на якому їх застосовують:

- державний рівень, де проявом регулювання є Закони України, Постанови Кабінету Міністрів України;

- галузевий рівень, на якому регулювання має форми інструкцій, положень, методичних рекомендацій галузевих міністерств;

- господарський рівень, на якому інструменти регулювання визначаються Положенням про організацію обліку, зокрема обліковою політикою підприємства.

Так, головним, безумовно, буде державне регулювання бухгалтерського обліку та фінансової звітності, яке здійснюється з метою: створення єдиних правил ведення обліку та фінансової звітності, які є обов'язковими для всіх підприємств, гарантують і захищають інтереси користувачів; удосконалення бухгалтерського обліку та фінансової звітності. На макрорівні формування облікової інформації для управління здійснюється за такими напрямками:

- визначення загальнонаціональної облікової політики;

- організація розробки національ-

них положень (стандартів) бухгалтерського обліку, інших нормативно-правових актів щодо ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності;

- удосконалення організаційних форм і методів бухгалтерського обліку в Україні;

- методологічне забезпечення впровадження сучасної технології збору й обробки обліково-економічної інформації;

На рівні господарств (мікро-рівень) основні інструменти створення облікової інформації для управління є такими, як розробка облікової політики господарства та визначення меж застосування видів обліку.

Вони мають забезпечувати повне, достовірне і безперервне відображення господарських фактів, що відбулись в господарстві, обробку даних певними способами і прийомами відповідно до потреб управління та вимог вищих рівнів регулювання.

Таким чином, формування системи облікової інформації для управління це взаємопов'язані дані бухгалтерського та управлінського обліку, в складі облікової політики, організації обліку на підприємстві, а також управлінської звітності. В цілому така система формує сукупність показників оцінки витрат, собівартості і формування фінансових результатів із метою прийняття оптимальних управлінських рішень.

Література

1. Економічна енциклопедія: У трьох томах. Т.1 /Редкол.: С.В. Мочерний (відп.ред.) та ін. – К.: Видав.центр “Академія”, 2000. – 864 с.

2. Яворов В.В. Роль управлінської інформації в управлінні підприємством // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nbu.gov.ua/Portal>
3. Правдюк Н.Л. Формування облікової інформації для управління. // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/2_hm

THE IMPACT OF INTERNATIONAL MIGRATION ON THE LABOR MARKET IN UKRAINE

Korovina V.

Petro Mohyla Black Sea National University

***Abstract.** This article applies to such issues as international labor migration. It describes the main factors, which affect to the migration level in general. Also in this article reasons of migration were established and determined its impact on the labor market. Today many people are traveling by countries and looking for a better life. National labor markets are increasingly losing their isolation and separation. Between them there are transnational flows and movement of labor, assuming constant and systematic.*

Key words: migration, labor market, labor migration, legislative, illegal migration, immigration policy.

The international division of labor, as a higher degree of social territorial division

of labor between countries, provides availability of labor in different countries of different size and skill composition. The wide interpretation of the international labor division as the separation of certain types of human activity does not necessarily imply its next cooperation, based on the international division of labor, a stable exchange between the products manufactured by them with the greatest economic efficiency. But if this cooperation is carried out, then it can occur in two forms: the international exchange of goods (international trade) produced on the basis of division of labor, or on the interstate movement of the work – international labor migration.

The purpose of this article is to describe migration problems, to look for the solutions of legal and illegal migration, and to determine the migration impact on labor market.

Special attention to the analysis of mi-

gration impact on labor market paid Aydemir A. and Borjas G [1], Barrett A. and McCarthy Y. [2], Chiswick B., Cohen Y. and Zach T. [3], Crossley T., McDonald J. and Worswick C [4], Lewis E. [5]. It should be noted that most literature is devoted to concept of migration issues and its impact on labor market, and it is not fully taken into the problems in this sphere, nowadays perspectives, and elimination of errors on this stage of life.

Interstate migration and labor migration occurs when a significant contrast in economic levels and social development, and the rate of natural demographic growth of the countries that take and give work force. Immigration is the geographical center of the most developed countries such as USA, Canada, Australia and most Western European countries, and countries with high oil revenues and rapid economic growth (Saudi Arabia, Kuwait).

Labor migration is spatial movement

of the working population, caused by the changing in the development and production distribution, the face of labor.

Migration flow – is the total number of migrants who have common areas of arrival and departure during this time period. Border crossing is the basis allocation of external migration. It was named International.

Under the influence of scientific and technological revolution and increasing inequalities in country's development level, the scale of migration experts is increasing in developed countries.

There are three types of internal migration:

- migration of urban and rural population;
- intercity migration;
- immigration in rural areas.

Migration flows are formed on this basis. There is labor migration within any given region (area, region and between regions of different rank). By this criterion migration is divided into inter-regional migration, intra-migration and inter-district migration, inter-republican and republican migration etc.

Depending on the time for which labor moves there are:

- constant (long-term or untimely);
- temporary (short-term) migration;
- circular migrations: is a type of migration depending on the time and represents the movement of workers to and from the workplace from one region to another and returns to the residence place.

According to the implementation method labor migration is divided into

individual and organized migration. Individual or independent migration is carried out by funds of migrants. Organized migration is carried out through the community organizations and enterprises.

Functions migration is controversial. Some of them are independent of the type of socio-economic system and the characteristics of individual companies; other character is determined by socio-economic conditions specific companies.

There are two function of migration. The first function is the redistribution of population migration associated with the deployment of productive forces, between different areas of the country, including between natural areas, regions, different types of rural and urban settlements. The second function of migration is selective. The essence of it is that uneven part in the migration of different socio-demographic groups leads to changes in the quality of the population in different areas. Experience shows that men and people of working age participating in the migration are more active than women and the disabled.

Migration in different socio-economic conditions performs specific functions, the most important of which are economic and social. Economic migration function is to ensure the connection of geographically distributed production facilities with the necessary labor force and their functioning during production. The social function of migration – is striving to meet their needs by changing habitat better. It promotes to increase living standards and social development workers.

The reasons for labor migration are

factors as economic and non-economic. The latter includes political, national, religious, racial, family, etc.

Economic reasons are at different economic development levels of individual countries. Labor moves from countries with low living standards to countries with higher levels. Objectively, there is migrating due to national differences in terms of wages for a particular professional activity.

An important economic determinant of labor migration is the presence of organic unemployment in some countries, especially underdeveloped. An important factor in international migration is the export of capital, the functioning of international corporations. Multinationals facilitate connection of labor with capital, carrying or moving of labor to capital or capital flows in regions with excessive labor supply. The development of transportation communications contributes to significant development of international migration.

International migration requires regulation by the states participating in the exchange of human resources. Control and regulation depends on social, age and professional composition of immigrants of entry and exit of foreign workers.

Some countries have begun to conclude bilateral conventions regulating the entry and exit of workers since the late nineteenth century. Subsequently, the agreement began to be concluded between many countries.

An important element of immigration policy of the Western powers is to establish the legal status of migrants determine

their social, economic, labor and other rights as enshrined in international agreements and national laws. This status denies political rights of foreign workers, limits most of their participation in union activities, and governs the terms of stay of migrants in the country of employment.

Legislative base of immigration in most host countries presented a huge number of Subordinate laws and regulations. The main features of immigration law are:

- Professional qualifications. The legislation of the host countries set rigid requirements for education and work experience in the specialty.

- Limit personal nature. Legislation host country imposes rigid requirements for the health of immigrants.

- Quantitative quotas. Most countries receiving immigrants establish their maximum. The quantitative quotas are too harsh methods of state regulation of import labor force and are usually determined by the relevant laws, which oversee the observance of law enforcement bodies.

- Economic regulation. It introduces some financial restrictions that ensure reduction of the immigrants. What concerns legal persons, firms in some countries are entitled to employ foreign workers only to achieve a certain amount of traffic and sales or after making certain payments to the state budget. Individuals have the right to immigrate only if they are willing to invest in the host country legally specified amount, to prove the legality of the origin of the money and create some

jobs. The legislation in some countries for processing immigration and employment for local business immigrants must pay. Some privileges are granted to executives of corporations have the right to enter into agreements on behalf of wealthy foreigners willing to employ local citizens in the household.

– Time limits. The legislation of most countries establishes the maximum length of stay of foreign workers in their territory.

– Geographical priorities. Virtually every country that receives immigrants, the law establishes geographic and national structure of immigration. It is usually regulated by means of quantitative quotas for entry of immigrants from certain countries.

– Prohibitions. Explicit and implicit prohibition of hiring foreign labor is usually contained in the laws on professions that deal with foreigners is prohibited. Explicit prohibition lists the right industry or profession in which foreigners can not work. Hidden ban on the contrary, establish a list of sectors or professions, which can operate only citizens of the country, thereby blocking access to foreigners.

The legislation established penalties for violation of immigration. They may be imposed as the migrants themselves, and those who help them enter the country illegally or hire them to work. Illegal entry into the country is a crime. Such a crime committed repeatedly, is punishable by deportation repeated, large monetary fines and longer prison terms. For illegal mediation or hiring illegal immigrants,

also is a crime envisaged fines so large that they can lead to bankruptcy of small businesses and enterprise.

Migration has a significant impact on the socio-economic development. The current situation requires a clear migration policy at the national level and established system of migration management. One of the possible ways of improving migration management system may be pre-adjustment budget edge based on socio-economic consequences of migration.

Migration also influences the labor market. Many people are leaving the country because some of them are not satisfied with the amount of salary; some of them are not satisfied with working conditions. Many qualified scientific workers leave abroad, for example, from Ukraine to the European Union, USA, Australia, trying to find a job, get higher wages and better working conditions. Thus, the Ukrainian workers have not returned, and country is losing highly skilled workers, is unable to make favorable conditions.

REFERENCES:

1. Aydemir A. & Borjas G. (2011) Attenuation bias in measuring the wage impact of immigration, *Journal of Labor Economics*, 29, 1, 69-113.
2. Barrett A. & McCarthy Y. (2008) Immigrants and welfare programmes: Exploring the interactions between immigrant characteristics, immigrant welfare dependence, and welfare policy, *Oxford Review of Economic Policy*, 24, 3, 542-559.
3. Chiswick B., Cohen Y. & Zach T. (1997) The labor market status of immigrants: Effects of unemployment rate at arrival and

- duration of residence, *Industrial and Labor Relations Review*, 50, 2, 289-303.
4. Crossley T., McDonald J. & Worswick C (2001) Immigrant benefit receipt revisited: Sensitivity to the choice of survey years and model specification, *Journal of Human Resources*, 36, 2, 379-397.
 5. Lewis E. (2010) Immigration, skill mix, and capital-skill complementarity, *Quarterly Journal of Economics*, forthcoming.

ОСОБЛИВОСТІ ОСВІТИ ЯК СУСПІЛЬНОГО БЛАГА

Чекаловська Г. З.

Кандидат економічних наук Чортківський навчально-науковий інститут підприємництва і бізнесу ТНЕУ

Ключові слова: суспільні блага, освіта, освітні послуги, ринок освітніх послуг.

Keywords: public goods, education, educational services, the education services market.

Суспільні блага задовольняють суспільні потреби суспільства загалом, вони споживаються всіма його членами приблизно порівно і їх споживання неможливо обмежити. Система суспільних благ детермінована відповідними потребами, формувалася протя-

гом тривалого часу під впливом історичних обставин, соціальних імперативів, політико-економічних змін та забезпечує задоволення даних потреб. Істотне розширення спектра суспільних благ за рахунок включення у них групи соціально значущих відбулося у

Таблиця 1.

Основні погляди на освіту

Економічний напрям	Представники	Погляд на освіту		
		Суспільне благо	Приватне благо	Змішане благо
Політекономія соціалізму	С. Струмлінін	+	-	-
Неолібералізм	М. Фрідман, Ф. А. фон Хайек, Ф. Чабб, Т.М.Мое	-	-	+
Теорія людського капіталу	Г. Беккер, Дж. Стиглер, Т. Шульц	-	-	+
Неокласична теорія людського капіталу	Л. Турроу	-	-	+
Альтернативна теорія людського капіталу	П.Тобмен, Р.Херрнштейн, К. Дженкс, Дж. Фагерлінд	-	+	-
Теорія фільтра	А. Берг, М. Спенс, Дж. Стигліц, П. Уїлс, К. Ерроу	-	+	-
Ліворадикальна школа економіки	С. Боулс, Г. Джинтіс, Р. Едвардс, Д. Гордон, М. Карной	-	-	+

Джерело: складено автором

постіндустріальному періоді у зв'язку зі зміною ролі людини як суб'єкта соціально-економічної діяльності, в якій вона стає головною рушійною силою, а людський капітал – основним виробничим ресурсом. Це пояснює трансформацію структури суспільних благ як сукупності чистих і змішаних.

Характеризуючи освітні послуги в якості елементу ринку суспільних благ, відзначимо, що вони відносяться до особливих послуг. Це пов'язано з тим, що освіта багатofункціональна і окрім передачі знань має виховну, культурну, моральну, соціальну, політичну та інші складові.

Представники відомих економічних концепцій та підходів розглядають освіту як певний перелік благ (табл. 1.). Більшість з них розглядають освітні послуги як змішане благо.

На нашу думку освітні послуги належать, до змішаних благ, а точніше – спільних (спільно споживаних) благ, оскільки їх характеризують: висока конкурентність абітурієнтів при вступі до ВНЗ; низька можливість виключення студента з кола споживачів освітньої послуги; орієнтація структури пропозиції освітнього блага на індивідуальні інтереси споживачів, зокрема запровадження у ВНЗ дисциплін за вибором студента.

Проте освітні послуги є специфічними. Їх специфіка проявляється у поєднанні традиційних характеристик послуг і рис, які характерні лише освітнім послугам. Виокремимо такі особливості освітніх послуг: нематеріальність; невіддільність від суб'єктів ви-

робництва; мінливість за якістю; індивідуальний характер; неможливість збереження; оцінка освітніх послуг протягом усього терміну навчання (сесії, атестації); прийняття рішення про покупку освітньої послуги може здійснюватися не стільки потенційними споживачами, скільки їх батьками. Як правило, при виборі середньої загальної, професійної та вищої освіти рішення приймають батьки, а на рівні додаткової післядипломної освіти – сам споживач; активна участь споживача в процесі надання послуги: без його участі послуга втрачає зміст; задоволення духовних та інтелектуальних потреб особистості; обов'язковий державний контроль якості їх надання; ВНЗ діють одночасно на двох взаємопов'язаних ринках – ринку освітніх послуг та ринку праці [1].

Особливість освітніх послуг проявляється і в тому, що вони здійснюються, як правило, у комплексі з створенням духовних цінностей, перетворенням і розвитком особистості того, хто навчається. Ці послуги забезпечують реалізацію пізнавальних інтересів людини, задовольняють потреби особистості у духовному та інтелектуальному розвитку, вносять вклад у створення умов для їх самовизначення і самореалізації, беруть участь у формуванні, збереженні і розвитку здібностей людини до праці, у спеціалізації, професійності і рості її кваліфікації. Таким чином, можна сказати, що освітні послуги безпосередньо беруть участь у формуванні людського капіталу.

У розвинених країнах світу (за ви-
нятком США, Великої Британії) пере-
важає ідея розвитку освіти як суспіль-
ного блага. На цьому наголошується в
підсумковому документі саміту «групи
восьми» [2] «Освіта для інноваційних
суспільств у XXI столітті», Комюніке
Всесвітньої конференції з вищої освіти
«Нова динаміка вищої освіти і науки
для соціальної зміни і розвитку» (Па-
риж, 5-8 липня 2009 р.), Універсальній
декларації прав людини.

Ми схилиємося до думки, що осві-
та за своїм характером містить ознаки
змішаного блага. З одного боку, вона
належить до суспільних благ, які сти-
мулюються державою, а з іншого боку,
попит громадян на освіту створює
можливості для розвитку її приват-
них джерел розвитку. Вища освіта
створює умови накопичення і розви-
тку сукупного людського капіталу,
який є не просто джерелом економіч-
них можливостей, а характеризує ді-
ездатність економіки на всіх рівнях.

Крім того, держава через систему ви-
щої освіти сприяє забезпеченню ви-
щого рівня людського розвитку, а та-
кож соціальних гарантій особи, що
опосередковано теж сприяє економіч-
ному розвитку. У свою чергу, еконо-
мічне зростання, збільшуючи рівень
доходу як окремої людини, так і краї-
ни в цілому, створює умови і розши-
рює можливості людського розвитку.
Таким чином, розвиток вищої освіти
викликає у суспільстві самопосилюю-
чі прогресивні процеси, що зумовлює
необхідність їх суспільного фінансу-
вання.

Література

1. Половова Т. А. Образовательная услуга как ключевой элемент рынка образова-
ния: [Электронный ресурс] – Режим до-
ступа: [http://www.nsaem.ru /science/
publications/sciencenotes/2009_2/
article.php?ELEMENT_ID=819](http://www.nsaem.ru /science/publications/sciencenotes/2009_2/ article.php?ELEMENT_ID=819) (Дата обраще-
ния 25.06.2017).
2. «Группа восьми» об образовании //
Высшее образование сегодня. 2006. № 1.
С. 30-35.

DWA ŹRÓDŁA MOTYWACJI WEWNĘTRZNEJ WŚRÓD ADMINISTRATYWISTÓW

Ilona Brzęczek, Emilia Sobota

studenci promotor Walery Okulicz-Kozaryn Dr.hab, MBA, profesor Akademia im. Jana Długosza w Częstochowie

Ключевые слова: motywacja wewnętrzna, wartości podstawowe

Celem badań jest wyodrębnienie 2 głównych źródeł motywacji wewnętrznej pracowników administracji publicznej w Polsce. W badaniu ankietowym (luty 2017 r., ankieta ta została zawarta w [1]), wzięło udział 30 pracowników Wydziału Sztabu Policji oraz 20 pracowników w Starostwie Powiatowym w Częstochowie.

Wartości podstawowe	pracownicy Policji			pracownicy Powiatu		
	Mx	$\delta x-1$	Rating	Mx	$\delta x-1$	Rating
Sukces (kariera)	4,93	4,08	2	10,05	4,75	11
Wolność (niezależność)	6,87	3,33	5	7,75	4,07	6
Zdrowie fizyczne i dobre samopoczucie	4,53	3,21	1	3,20	4,52	1
Zadowolenia (satysfakcji cielesnych i seksualnych pragnień)	8,20	4,16	11	10,07	3,79	12
Nieruchomości (dom, drogi samochód, ubrania i wiele dóbr materialnych)	7,03	3,32	6	8,95	4,22	8
Uznanie (szacunek i cześć)	6,77	3,86	4	8,40	2,28	7
Poczucie własnej wartości (pozytywny obraz siebie)	7,87	3,50	8	7,70	3,64	5
Poczucie samorealizacji (zostawienie po sobie jakiegoś śladu)	7,97	3,22	10	9,35	3,46	10
Miłość i przyjaźń	5,47	4,12	3	5,10	3,90	3
Silne więzi rodzinne (być ze swoimi bliskimi i dbanie o nich)	7,93	4,01	9	5,05	4,04	2
Współpraca	9,77	3,38	12	8,96	3,33	9
Wynagrodzenie (pieniądze i płace)	7,3	3,9	7	6,80	3,08	4
Piękno (natura i sztuka)	12,8	3,17	14	10,95	4,53	15
Pokój na świecie (zanik wojen)	9,87	5,66	13	10,15	4,85	13
Zjednoczenie z Bogiem (być moralnym)	14,3	0,46	15	11,75	5,18	16
Równość (równe szanse dla wszystkich)	14,7	0,47	16	10,60	4,67	14

Wybraliśmy 2 najważniejsze wartości według ankietowanych:

1. Zdrowie fizyczne i samopoczucie,
2. Miłość i przyjaźń.

Bibliografia:

3. BUS_9510_Business_Ethics_2, 2011, Textbook for the Program «Masters of Business Administration». – USA. NY. Kingston University. – 122 p.